

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobkyně: **Č.p., s.p.**
sídlem

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
sídlem Sokolovská 219, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25.3.2015 č.j. ČTÚ-61 091/2014-603

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobkyni byla rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severočeskou oblast, ze dne 3.10.2014 pod č.j. ČTÚ-23 271/2014-635IV. Vyř. – UrO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) uložena pokuta ve výši 370.000 Kč za správní delikt podle ust. § 37a odst. 2 písm. e) zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poštovních službách“).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Podle prvostupňového rozhodnutí se žalobkyně dopustila správního deliktu tím, že zacházela s poštovními zásilkami v rozporu s ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách, když ponechala nezabezpečený poštovní přepravní box s nejméně 157 doporučenými a 117 obyčejnými zásilkami na veřejně přístupném místě v ulici Textilní v Ústí nad Labem – Předlice, a umožnila tak, aby s dotčeným boxem a v něm obsaženými poštovními zásilkami mohla nakládat neoprávněná osoba; tedy zacházela s poštovními zásilkami způsobem, který nebyl žádoucí součástí poskytování poštovní služby.

- 2 Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25.3.2015 č.j. ČTÚ-61 091/2014-603 (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
- 3 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě žalobkyně shrnula obsah obou správních rozhodnutí a uplatnila dvě žalobní námitky.
- 4 Žalobkyně má jednak za to, že v důsledku nepřiměřeně extenzivního výkladu zákona byl trest uložen za jednání, které není správním deliktem. Podle jejího názoru se správního deliktu dle ust. § 37a odst. 2 písm. e) zákona o poštovních službách může provozovatel poštovních služeb dopustit pouze aktivním jednáním, a to tehdy, pokud zachází se zásilkou způsobem, který není nezbytný, resp. způsobem, který není součástí poštovní služby. Žalobkyni však ve správním řízení nebylo prokázáno, že takto s poštovními zásilkami zacházela. Bylo jí pouze prokázáno, že zásilky se ocitly mimo kontrolu žalobkyně; ztráta kontroly však neznamená totéž co nenakládání se zásilkou způsobem, který není nezbytný, resp. způsobem, který není součástí poštovní služby, ke ztrátě kontroly nad zásilkou může dojít i při nakládání se zásilkou, které součástí poskytování poštovní služby je (trídění, vykládání a nakládání zásilek atp.). Správním deliktem by jednání žalobkyně bylo toliko v případě, že by ztráta kontroly nad zásilkami byla důsledkem prokázaného zacházení se zásilkami způsobem, který není součástí poskytování poštovní služby ve smyslu ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách. A žalobkyně opakuje, že takové zacházení se zásilkami jí prokázáno nebylo. Není na místě odkaz žalovaného na objektivní odpovědnost, neboť znakem skutkové podstaty není ztráta kontroly nad zásilkami, ale porušení povinnosti dle ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách.
- 5 Dále žalobkyně namítá, že žalovaný porušil povinnost stanovenou v ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný ve správním řízení postupoval tak, jako by skutková podstata správního deliktu spočívala v porušení povinnosti neumožnit třetím osobám nakládat s poštovními zásilkami před jejich doručením adresátům. Konstatoval, že rozhodující je zjištění o tom, že se předmětný box se zásilkami dostal mimo vozidlo, které jej převáželo, a byl nalezen nezabezpečený na veřejně přístupném místě náhodným kolemjdoucím. Podle žalobkyně však měl žalovaný zjišťovat, jak se předmětný box mimo vozidlo dostal. Nezjištění této skutečnosti zcela vylučuje vydání rozhodnutí, podle něž žalobkyně nakládala s poštovními zásilkami způsobem, který není součástí poskytování poštovních služeb, neboť o nakládání neexistují žádné důkazy, pouze spekulace.

- 6 Ve vyjádření k žalobě žalovaný setrval na svém stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí, na nějž v podrobnostech odkázal, a vyjádřil se k oběma žalobním bodům.
- 7 Žalovaný nesouhlasí s námitkou nepřiměřeně extenzivního výkladu zákona, v důsledku čehož byl uložen trest za jednání, který není správním deliktem. Zákon o poštovních službách v dotčeném ust. § 7 odst. 1 (vymezuje práva z poštovní smlouvy) používá pojem „zacházet“ se zásilkou, a to jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poštovní služby. Žalobkyně v posuzovaném případě takto se zásilkou nezacházela, nepočínala si způsobem, který je součástí poštovní služby, neboť zásilky ztratila a ty se tak dostaly do dispozice třetích osob, teprve následně, díky aktivitě těchto třetích osob, byly doručeny adresátům. Nakládání se zásilkami způsobem, který umožňuje třetím osobám volnou dispozici s podanými zásilkami, očividně není součástí poštovní služby. Žalobkyně nepřijala opatření, která by zabránila ztrátě přepravního boxu z auta, a co víc, v době, kdy k posuzovanému skutku došlo, neměla přijata ani pravidla a opatření, díky kterým by ona sama – během prevozu nebo po prevozu přepravních boxů – zjistila, že jeden nebo více přepravních boxů během přepravy zmizelo. Rozpor s ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách vidí žalovaný v tom, že žalobkyně neměla nastavený proces prevozu přepravních boxů s poštovními zásilkami způsobem, který by jí umožnil řádné plnění její poštovní povinnosti, potažmo poštovních smluv. Sankcionovaného jednání se dopustila zejména opomenutím, když opomněla počínat si tak, aby se zásilky přijaly, vyřídily, naložily, přepravily a doručily jejich adresátům, a bez přiměřených důvodů spoléhala na to, že se přepravní boxy z vozidla během přepravy neztratí. Žalovaný tedy daná ustanovení extenzivně nevyložil, naopak, řádně vycházel z jejich znění.
- 8 Ani další žalobní námitku o nezjištění stavu věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, nepovažuje žalovaný za důvodnou. Pro daný případ není relevantní, jak přesně přepravní box z vozidla zmizel, určující je zde skutečnost, že zavinění cizí osobou nebylo prokázáno a že žalobkyně nemá podmínky prevozu poštovních záilek nastavené tak, aby v případě, kdy se již poštovní box během jízdy dostane mimo vozidlo, toto alespoň při vykládce některý ze zaměstnanců žalobkyně zjistil. K tomu citoval ze záznamu o podání vysvětlení řidiče dotčeného vozidla, dle nějž řidič boxy sám skládá do auta, nedostává žádný papír, kolik kusů přebírá, nic nepodepisuje, a odkázal na šetření Policie České republiky, dle nějž řidič stál pouze na čerpací stanici v ulici Textilní v Ústí nad Labem – Předlice a v cílové stanici v Litoměřicích, kamerový záznam vyloučil, aby k odcizení přepravního boxu došlo během čerpání pohonných hmot. Že box chybí, nezjistil ani řidič, ani zaměstnanci přebírající boxy v cílové stanici, žalobkyně na něj byla upozorněna až policií poté, kdy byl nalezen náhodným kolemjdoucím. Tyto okolnosti byly zjištěny dostatečně určitě na to, aby žalovaný mohl ve věci rozhodnout a uložit pokutu.
- 9 Městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci souhlasili (ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Soud neshledal žalobu důvodnou.

- 10 Pro posouzení věci samotné vyplývají ze spisového materiálu předloženého žalovaným následující podstatné skutečnosti:
- 11 Z Úředního záznamu Policie České republiky ze dne 25.4.2014 č.j. KRPU-99273-1/ČJ-2014-041015 vyplývá, že box s poštovními zásilkami náhodně nalezl kolemjdoucí na trávníku před vjezdem do areálu Acier v ulici Textilní v Ústí nad Labem dne 25.4.2014 ráno, přesvědčil se, že box je plný poštovních zásilek, a předal jej přivolané policejní hlídce. Policie shledla kamerový záznam společnosti R. sídlící naproti místu nálezů, avšak záznam nepřinesl žádné poznatky. Box byl převezen na centrální poštu do ulice Jateční, kde bezpečnostní manažer zjistil, že byl vyexpedován stejného dne před 3.00 hod. právě z této centrální pošty a byl určen k převozu a předání na poštu v Litoměřicích. Z depa vozidlo vyjelo ve 2:57 hod. a dle tankovacího lístku řidič tankoval na čerpací stanici v ulici Textilní v areálu bývalého Četransu ve 3:01 hod. a dále pokračoval směr Litoměřice. Policie zaevidovala obsah boxu, uvedla, že se v něm nachází celkem 304 zalepených zásilek, následně box předala bezpečnostnímu manažerovi. Policie rovněž shledla kamerový záznam čerpací stanice v inkriminované době, konstatovala, že řidič vyšel z vozidla, natankoval, poté nasedl a odjel, nechodil kolem vozidla, kromě dveří řidiče nic jiného nikde neotvíral, kolem vozidla nebyl zaznamenán žádný podezřelý pohyb.
- 12 Z Úředního záznamu Policie České republiky ze dne 29.4.2014 č.j. KRPU-99273-3/ČJ-2014-041015 vyplývá, že řidič předmětného vozidla nastoupil dne 25.4.2014 do depa Č.p. v Jateční ulici ve 2:00 hod., vyzvedl si auto, pak s ním zajel k rampě, kde naložil plastové boxy s jemu neznámým obsahem, noviny a pytle. Řidič popsal systém tak, že přijede k rampě, obsluze nahlásí, že chce tzv. listovku Litoměřice, obsluha mu ukáže klec s boxy a pytli a řidič je naskládá do auta, nic nepodepisuje, nedostává žádný papír kolik kusů přebírá. Po nakládce řidič uzavřel zadní dveře auta, nezamykal je, neboť to nebylo povinné, a před 3:00 hod. opustil depo. Jel natankovat do výše uvedené čerpací stanice, pak odjel do Litoměřic. Řidič nedokázal vysvětlit, jak se box mohl dostat z vozidla ven, zadní dveře byly po celou dobu zavřené, auto je opatřeno signalizací otevřených dveří, cestou nikde nezastavoval, což lze ověřit kontrolou GPS.
- 13 Z výpisu z knihy jízd GPS policie zjistila, že řidič zastavil pouze u čerpací stanice ve 3.01 hod, ve 3.06 odjel a následně s vozidlem zastavil až v Litoměřicích, na zpáteční cestě zastavil pouze v Lovosicích a Šířejovicích, poté v Ústí nad Labem až v prostoru žalobkyně.
- 14 Ohledně obsahu boxu ze správního spisu vyplývá, že policie zaevidovala 304 kusů poštovních zásilek, správní orgány z fotodokumentace pořízené policií zjistily, že box obsahoval nejméně 274 kusů poštovních zásilek, toho nejméně 157 doporučených a 117 obyčejných. Z těchto poštovních zásilek nejméně 106 doporučených zásilek tvořily úřední písemnosti, kdy v převážné části byl odesílatelem Exekutorský úřad Litoměřice (šlo o nedoručené zásilky vracené zpět odesílateli). Nejméně 20 doporučených zásilek bylo určeno do vlastních rukou adresáta nebo výhradně jen do vlastních rukou adresáta. Dále box obsahoval interní dokumentaci a korespondenci žalobkyně. Box nebyl uzamčen ani jinak zabezpečen proti otevření neoprávněnou osobou, šlo o modrou plastovou přepravku s logem České pošty s víkem a s papírovým štítkem s označením Litoměřice.

- 15 Dále ze správního spisu vyplývá, že všechny zásilky byly následně řádně doručeny adresátům či uloženy na ukládací poště k pozdějšímu vyzvednutí adresátem, žádná ze zásilek dle vyjádření žalobkyně nechyběla.
- 16 V prvostupňovém rozhodnutí žalovaný rozhodl, že žalobkyně se dopustila správního deliktu podle ust. § 37a odst. 2 písm. e) zákona o poštovních službách tím, že zacházela s poštovní zásilkou v rozporu s ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách, podle něhož má s poštovní zásilkou až do jejího dodání právo nakládat odesílatel; provozovatel poštovních služeb s ní může nakládat jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování peněžní služby. Za správní delikt žalovaný žalobkyni uložil pokutu ve výši 370.000 Kč a uložil jí též povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Do deliktního jednání žalovaný nezahrnul manipulaci s interními zásilkami žalobkyně, neboť ji nevyhodnotil jako jednání v rozporu se zákonem o poštovních službách. Žalobkyně se v průběhu správního řízení k věci vyjádřila tak, že pochybení spatřuje na straně svého zaměstnance, to však nemůže zakládat odpovědnost žalobkyně za správní delikt. K tomu žalovaný uvedl, že žalobkyně by za delikt neodpovídala pouze pokud by vynaložila veškeré úsilí, které by bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila, tedy kdy odpovědnost by vznikla v důsledku vyšší moci (ust. § 37b zákona o poštovních službách), to se však nestalo, neboť neměla zásilky pod dostatečným dohledem, dokonce ani nedoložila, že k nakládce předmětného přepravního boxu do vozidla dne 25.4.2014 skutečně došlo.
- 17 V rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně zopakovala, že pochybení mající povahu individuálního excesu zaměstnance nemohou zakládat právní odpovědnost žalobkyně za správní delikt, tvrdila, že vynakládá veškeré úsilí, aby pochybením zaměstnanců předešla, konkrétně to zajišťuje proškolením personálu. Žalovaný neuvedl, jaké povinnosti žalobkyně zanedbala, ust. § 37b zákona o poštovních službách nesprávně vyložila tak, že žalobkyně by za správní delikt neodpovídala pouze v případech tzv. vyšší moci.
- 18 O rozkladu rozhodl předseda Rady žalovaného napadeným rozhodnutím, jak již bylo popsáno v úvodu tohoto rozsudku.
- 19 Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách má právo nakládat s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou až do jejího dodání jen odesílatel; provozovatel může s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou zacházet jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby.
- 20 Podle ust. § 1 odst. 2 zákona o poštovních službách je poštovní službou činnost prováděná podle poštovní smlouvy a za podmínek stanovených tímto zákonem. Poštovní služba zpravidla zahrnuje poštovní podání, třídění a přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě a je prováděna za účelem dodání poštovní zásilky příjemci. Za poštovní službu se považuje i dodání poukázané peněžní částky.
- 21 Podle ust. § 5 odst. 1 zákona o poštovních službách se poštovní smlouvou provozovatel zavazuje odesílateli, že dodá poštovní zásilku nebo peněžní částku z místa poštovního podání sjednaným způsobem příjemci do místa uvedeného v adrese, a odesílatel se zavazuje,

není-li sjednáno jinak, uhradit provozovateli dohodnutou cenu. Za poštovní smlouvu se považuje jakákoliv smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí poštovní služby.

- 22 Podle ust. § 37a odst. 2 písm. e) zákona o poštovních službách se provozovatel dopustí správního deliktu tím, že zachází s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou v rozporu s § 7 odst. 1.
- 23 Podle odst. 4. písm. c) citovaného ustanovení jde-li o správní delikt podle odstavce odstavce 2 písm. e), uloží se pokuta do 1.000.000 Kč.
- 24 Žalobkyně ve svých žalobních námítkách, které se vzájemně úzce prolínají, namítá, že nebylo zjištěno ani prokázáno, jak konkrétně porušila povinnost zacházet s poštovní zásilkou jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby, bylo jí pouze prokázáno, že zásilky se ocitly mimo její kontrolu. Správním deliktem kvůli rozporu s ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách by však jednání žalobkyně bylo jen pokud by ztráta kontroly nad zásilkami byla důsledkem prokazaného zacházení se zásilkami způsobem, který není součástí poskytování poštovní služby. Žalovaný se spokojil s prokázáním, že předmětný box se zásilkami byl nalezen nezabezpečený na veřejně přístupném místě, postupoval tedy tak, jako by skutková podstata správního deliktu spočívala v porušení povinnosti neumožnit třetím osobám nakládat s poštovními zásilkami před jejich doručením adresátům. Takovou povinnost však podle žalobkyně zákon o poštovních službách nestanoví. Pokud žalovaný nezjistil, jak se předmětný box mimo vozidlo dostal, nebyl oprávněn vydat rozhodnutí, podle nějž žalobkyně nakládala s poštovními zásilkami způsobem, který není součástí poskytování poštovních služeb, neboť o nakládání neexistují žádné důkazy.
- 25 Soud se s právní argumentací žalobkyně neztotožňuje. Z výše citovaných ustanovení zákona o poštovních službách je patrné, jak již poznamenal i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 21.9.2017 pod č.j. 2 As 121/2016-71, že zákonodárce ve vztahu k poštovní službě a poštovní smlouvě užívá tzv. definici kruhem, když stanoví, že poštovní službou je taková služba, která je poskytována na základě poštovní smlouvy, přičemž poštovní smlouvou je jakákoliv smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí poštovní služby. Přestože tyto definice příliš objasnění nepřinášejí, jazykovým výkladem výše citovaných ustanovení ve vzájemné souvislosti lze dovodit, základním účelem poštovní služby je dodání poštovní zásilky sjednaným způsobem příjemci do místa uvedeného na adrese.
- 26 Zákon pak v ust. § 7 odst. 1 zdůrazňuje, že i během dodání smí se zásilkou nakládat odesílatel, a provozovatel, což je osoba poskytující poštovní služby (ust. § 2 písm. c) zákona o poštovních službách), umožňuje zacházet se zásilkou během dodání jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby, tj. který nevybočuje z rozsahu poštovní služby a tudíž ani z pravidel vymezených poštovní smlouvou. Ač to možná z ust. § 7 odst. 1 není na první pohled patrné, nejedná se o normu čistě opravňující, ale současně o normu částečně zakazující, která opravňuje k nakládání s poštovní zásilkou odesílatele, zatímco provozovateli umožňuje pouze zacházení nezbytné pro naplnění jeho povinností z poštovní smlouvy; vše ostatní mu zakazuje. A právě nepochopení, že právní norma má z hlediska funkce vůči provozovateli charakter

zakazující vše, co v ní není vymezeno jako povolené, přivedlo podle názoru soudu žalobkyni k tomu, že uplatnila lichou právní argumentaci.

- 27 Žalovaný totiž nepovažuje za jednání podřazené pod dotčenou skutkovou podstatu deliktu nějaké nedostatečně specifikované komisivní jednání, kterým žalobkyně ztratila kontrolu nad zásilkami. Žalovaný žalobkyni vytýká jednoduše to, že při dodání zacházela s poštovní zásilkou jinak než jí dovoluje zákon, tedy jinak než v nezbytné míře a jinak než způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby. S ohledem na to, že jakékoli jiné než uvedené jednání na straně žalobkyně je zakázáno, není pro závěr, zda je zde rozpor s ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách, podstatné, co přesně bylo příčinou tohoto „jiného“ jednání žalobkyně, a žalovaný nepochybil, pokud učinil závěr o správním deliktu přesto, že se nepodařilo zjistit, natož prokázat, jak přesně k vybočení z mantinelů daných ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách došlo. K naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu postačí, bylo-li prokázáno, že se jednalo o jiné jednání než vymezené v ust. § 7 odst. 1 zákona o poštovních službách.
- 28 Že takové jiné jednání nastalo, bylo ve správním řízení žalovaným bez pochyb prokázáno. Žalobkyně nepostupovala podle poštovní smlouvy, kdy její základní povinností je dodání poštovních zásilek adresátům způsobem uvedeným v poštovních podmínkách. Poštovní zásilky se po dobu několika hodin nenacházely v dispozici žalobkyně, ale byly nalezeny na veřejně přístupném místě a bez jakéhokoliv zabezpečení, které by zabránilo v nakládání s nimi neoprávněným osobám. Se zásilkami ostatně také neoprávněně nakládáno bylo, a to přinejmenším osobou, která je nalezla. Žalobkyně tedy po ztrátě dispozice nad zásilkami přestala poskytovat poštovní službu, neboť se nechovala způsobem, který by směřoval k dodání těchto zásilek příjemci do místa uvedeného na adrese, ztratila možnost se zásilkami nakládat, neměla již žádnou možnost ovlivnit, zda se dodání uskuteční, došlo k němu jen dílem náhody.
- 29 Jinými slovy, žalobkyně má za to, že kvůli nezjištěnému a neprokázanému jednání jejích zaměstnanců, kteří nakládali se zásilkami nspecifikovaným způsobem vybočujícím z poskytování poštovní služby, nebyla zjištěna ani příčinná souvislost s následkem, tj. objevením nezajištěných poštovních zásilek na veřejně přístupném místě. Podle názoru soudu je však třeba odpovědnost žalobkyně vykládat naopak. Právě to, že se nezajištěné zásilky nacházely na veřejně přístupném místě mimo dispozici žalobkyně, je vytýkaným jednáním, neboť jde o právní skutečnost, která není v souladu s poštovní službou. Toto delikt ní jednání spočívající v rozporu s poštovní službou je pak žalovaným vymezeno zcela jednoznačně.
- 30 Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
- 31 O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému však v řízení procesní náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Žalobkyně pak nebyla v řízení procesně úspěšná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu